

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2016, č. j. 53236/16/5100-31462-707633, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 2. 6. 2017, č. j. 59 Af 15/2017 - 33,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 30. 6. 2017 kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“), kterou stěžovatelka brojila proti v záhlaví uvedenému usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, jímž byla odmítnuta její žaloba.

[2] V kasační stížnosti stěžovatelka požádala o osvobození od soudních poplatků, o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a vznesla blanketní návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Usnesením ze dne 26. 7. 2017, č. j. 2 Afs 244/2017 – 19, Nejvyšší správní soud žádost o osvobození od soudních poplatků zamítl, neboť stěžovatelka ani na výzvu soudu ze dne 7. 7. 2017 nikterak nedoložila, že jsou u ní splněny podmínky pro osvobození. Stěžovatelka nesplňovala předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, proto Nejvyšší správní soud zamítl i její žádost o ustanovení zástupce [§ 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Zároveň Nejvyšší správní soud stěžovatelku usnesením č. j. 2 Afs 244/2017 – 19 vyzval ke splnění poplatkové povinnosti, a to ve lhůtě jednoho týdne od jeho doručení. Současně stěžovatelku vyzval, aby doplnila návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, zaplatila soudní poplatek za tento návrh a aby doložila plnou moc udělenou advokátovi nebo prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud stěžovatelku taktéž poučil o tom, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, řízení zastaví.

[3] Usnesení č. j. 2 Afs 244/2017 – 19 bylo stěžovatelce doručeno vhozením do schránky dne 31. 7. 2017 (doručenka na č. 1. 20 spisu Nejvyššího správního soudu); jednotýdenní lhůta

k zaplacení soudního poplatku uplynula v pondělí dne 7. 8. 2017. Stěžovatelka však ve stanovené lhůtě (ani později do dne vydání tohoto usnesení) soudní poplatek neuhradila.

[4] Stěžovatelka nicméně dne 10. 8. 2017, krátce před vydáním tohoto usnesení, doručila Nejvyššímu správnímu soudu přípis, jímž opětovně žádala o ustanovení zástupce a o osvobození od soudních poplatků. Tvrdila, že jsou dány nové okolnosti, které odůvodňují, aby jejím žádostem bylo vyhověno. Žádné takové skutečnosti však stěžovatelka nesdělila, ani dodatečně nevyhověla výzvě ze dne 7. 7. 2017 k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů.

[5] Byť obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudních poplatků musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má své výjimky. Mechanické uplatňování tohoto pravidla by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků v rámci jednoho řízení je proto soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti (viz např. rozsudky ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015 – 12, nebo ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 120/2014 – 32, a nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09). Obdobné přitom platí i ve vztahu k opakované žádosti o ustanovení zástupce. Vzhledem k tomu, že žádosti stěžovatelky žádné konkrétní dříve neuplatněné skutečnosti neobsahovaly, Nejvyšší správní soud nepokládal za nutné rozhodovat o nich samostatným rozhodnutím. Obsahově obdobné žádosti již zamítl usnesením č. j. 2 Afs 244/2017 – 19.

[6] Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti pro nezaplacení soudního poplatku zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. Za této procesní situace již Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který je svou povahou akcesorický a nutně sdílí osud rozhodnutí o kasační stížnosti. Zároveň je již nerozhodné, že nebyla splněna podmínka řízení spočívající v zastoupení stěžovatelky (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[7] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. srpna 2017

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu